

عنوان مقاله:

بررسی توازن آوایی در اشعار شهیار قنبری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سینما خدابخشیان - کارشناس ارشد زبانشناسی همگانی دانشگاه سمنان

حسین رضویان - استادیار زبانشناسی همگانی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

فرمالیست ها عامل پیدایش زبان ادب را فرایند برجسته سازی می دانند. برجسته سازی از دو طریق هنجار گریزی وقاعده افزایی امکان پذیر است. برخلاف هنجار گریزی که انحراف از قواعد زبان هنجار است، قاعده افزایی همانطور که از نامش پیداست افزودن قواعدی به قواعد زبان هنجار است. توازن نیز در نتیجه قاعده افزایی و از طریق تکرار کلامی بوجود می آید. توازن انواعی دارد که ما در این پژوهش به بررسی نوع آوایی آن در اشعار شهیار قنبری پرداخته ایم. البته توازن آوایی به دو زمینه هماهنگی آوایی و توازن هجایی (وزن) تقسیم می شود که ما در این مختصر تنها به هماهنگی آوایی پرداخته ایم. فرضیه ی پژوهش بر این پرسش استوار است که آیا اشعار قنبری از توازن آوایی مورد بحث برخوردار است یا خیر و آیا زیبایی کلام شاعر که از تکرار حروف نشات گرفته مخاطب را در پی بردن بهعواطف و احساسات شاعر یاری می دهد. در این راستا با بهره گیری از رویکرد صفوی (1390) در حوزه توازن واجیه بررسی منتخبی از اشعار قنبری (1379) پرداختیم و هر واژه هر بیت را به هجاهای آن تقسیم کردیم تا بتوانیم تکرار درون هجاها را به وضوح نشان دهیم. نتایج پژوهش نشان می دهد که قنبری در اشعار خویش بسیار از توازن واجیمد گرفته تکرار کلامی موجب توازن در اشعار قنبری شده است. همچنین در پایان ابراز داشتیم که چگونه شاعرنارضایتی خود از وضع مملکت خویش را با بهره گیری از تکرار واکه ای در قالب کلامی برجسته بیان می کند.

کلمات کلیدی:

تکرار، توازن واجی، شهیار قنبری، هماهنگی آوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/641718>

